

Gustav Pedersen: Den højtærede Handelsminister har foreslaaet en 4 Maaneders Forlængelse med det Formaal at vinde fornøden Tid til en grundig Gennemgang af Prisloven og en Undersøgelse af de Muligheder, der kan være for at foretage Ændringer. Der kunde for saa vidt være visse Ting, som kunde tale for en saadan Udsættelse. Forholdet er jo det, at Prissituationen langtfra er afklaret paa nuværende Tidspunkt, og det er vel endda et Spørgsmaal, om ikke netop den Tid, vi kommer ind i, bliver særlig afgørende for de fremtidige Prisforhold og dermed ogsaa for Spørgsmaalet om Sanering af vort Lands Pengevæsen.

Der kunde maaske derfor være Grund til at tage sig god Tid til en Undersøgelse af Prislovens Paragraffer, baade med Hensyn til, om der her og der bør foretages Ændringer for paa bedre Maade at beskytte Forbrugernes Interesser, og muligvis ogsaa med Hensyn til organisatoriske Nydannelser. Imidlertid kan mit Parti trods dette ikke gaa ind for, at Udsættelsen foretages for en saa lang Periode. Vi har den Opfattelse, at ikke mindst den nærmeste Fremtid kan blive skæbnesvanger med Hensyn til Priserne. Nu giver ganske vist den gældende Prislov tilstrækkelig stor Magt til at foretage de Indgreb, der maatte vise sig nødvendige for at hindre, at Prisinflationen ruller videre, og for saa vidt kunde man altsaa sige, at Handelsministeren har allerede i den Lov, der for Øjeblikket er gældende, et Redskab til at forhindre, at en Udsættelse skaber Ulykker paa et prismæssigt Omraade, men vi maa jo se i Øjnene, at naar en Lov er i Støbeskeen, naar man ikke ved, hvilke Ændringer der kommer, ikke ved, hvilken Lov man kommer til at arbejde med, naar der er gaaet et Par Maaneder, er det sandsynligt, at Administrationen vil være noget betænkelig ved at foretage nye Indgreb eller foretage en organiseret Udbygning af det Apparat, man har til Raadighed. Det er Aarsagen til, at vort Parti vil være betænkelig ved at foretage denne Udsættelse, selv om der altsaa kunde være visse saglige Hensyn, der taler for det.

Jeg er tilbøjelig til at tro, at de Ønsker, der fra anden Side er blevet udtalt i Retning af en mere gennemgribende Revision af Loven, ikke alle sammen tilsigter en bedre Beskyttelse af Forbrugernes Interesser. Der har jo i lang Tid været Debat om, hvorvidt Tiden var inde til Afvikling af Prisloven. Her vil jeg gerne straks erklære, at vi ikke i vort Parti mener, at Tiden er inde dertil; jeg vil snarere mene, at der netop i den Tid, der kommer, er Grund til paa forskellige

Omraader at forstærke Bestræbelserne for at beskytte Forbrugerne. Der er jo det nye i Situationen, at der i den senere Tid er kommet en Del flere Varer paa Markedet, selv om det ikke alt sammen er de Varer, vi mest ønskede og ventede paa, og det kan jo ikke undgaas, at jo flere Varer der kommer, des mere uoverskuelig bliver Prissituationen. Det er nemlig ikke saaledes, at der kommer Varer frem i et saadant Omfang, at der ikke gennem den ledige Kapital fortsat er et haardt Pres paa Priserne opefter. Vi maa endnu i lang Tid regne med, at den store Pengerigelighed, som desværre heller ikke er jævnt fordelt, presser haardt paa Priserne paa adskillige Omraader. Naar man saa samtidig har en mere kompliceret Varesituation og i mange Henseender ogsaa mere uoverskuelige Prisdannelser, vil der i høj Grad være Anledning til at undersøge, om der ikke er Grund til at skærpe Kontrollen eller i hvert Fald gennemføre en mere effektiv Kontrol.

Jeg vil gerne samtidig have Lov til at understrege, at Spørgsmaalet om Prisdannelser ikke alene er et Spørgsmaal om en rimelig Pris paa de nødvendige Varer. Jeg indrømmer, at om adskillige af de Varer, der sælges, kan den almindelige Befolkning sige, at det spiller en forholdsvis underordnet Rolle for dem, hvad disse Varer koster; naar det er Varegrupper, hvoraf de aldrig køber noget, er de jo ikke saa direkte interesserede i Prisen. Men vi maa ikke glemme, at jo større Fortjenester der fremkaldes paa forskellige Felter, og jo mere den ledige Kapital flyder, des vanskeligere bliver det efterhaanden at faa Tag i Pengesituationen. Derfor er der ved Siden af den Opgave i Forbindelse med Prisloven, der gaar ud paa at forhindre, at nødvendige Varer bliver presset op i urimelige Priser, ogsaa den Opgave at forhindre, at Pengerigeligheden flyder videre, aflejrer sig som en Række nye Fortjenester og derved igen skaber nye Købemuligheder, der paa andre Felter øver et stærkt Pres paa Priserne opefter.

Ikke mindst i Betragtning af disse Forhold og under Hensyn til, at der kommer en Række Varer frem, hvis Priser man maaske ikke i første Omgang er saa tilbøjelig til at mene er et Samfundsspørgsmaal, vil der være Anledning til at undersøge, om der ikke paa forskellige Maader er Grund til at foretage Ændringer i Prisloven med det Formaal at skabe mere Kontrol og større Effektivitet i Samfundets Tilsyn med Prisdannelser.

Jeg erkender, at det ikke er nok at foretage Ændringer i Loven. Vi maa paa